

**CHÚA GIÊ
XU ĐANG
GỖ CỬA
LÒNG CỦA
CHÚNG TA**

CHÚA GIÊ XU ĐANG GÕ CỬA LÒNG CỦA CHÚNG TA

Vài năm trước chúng tôi là khách của tổng thống nước Zambia (Trung Phi) khi chúng tôi đến đất nước xinh đẹp này. Một trong những điều mà chúng tôi kinh nghiệm đó là tiếng gõ nhẹ trên cửa. Chúng tôi được tiếp đãi kính trọng đến nỗi họ không muốn để cho chúng tôi phải chờ xe ở tiền sảnh khách sạn hay chờ một thời gian biểu được thiết lập cho đoàn của chúng tôi. Trong vòng một tuần rưỡi, nhiều lần họ nói với chúng tôi: “Chúng tôi sẽ đến đón quý vị và gõ cửa.” Đôi khi tiếng gõ cửa được yêu cầu. Đôi khi thì không nhưng với sự kính trọng dành cho chúng tôi, luôn là tiếng gõ nhẹ trên cửa. Chúng tôi nhận thấy mình phải tập trung để nghe được tiếng gõ cửa. Nếu như tivi đang mở hoặc ngay khi chúng tôi đang nói chuyện với nhau thì chúng tôi sẽ không nghe được tín hiệu này cho đến khi chúng tôi học cách luôn luôn lắng nghe.

Lần đầu tiên kinh nghiệm này làm cho sách Khải-huyền 3:20 trở nên thật sự sống động đối với chúng tôi. Chúa Giê-xu phán: *“Này Ta đứng ngoài cửa mà gõ...”* Trước đây chúng ta nghe câu này được sử dụng thường xuyên như một lời kêu gọi về sự cứu rỗi và nó đã tạo nên một bức tranh tuyệt vời bày tỏ Chúa Giê-xu mong muốn bước vào tâm lòng và đời sống của mỗi người chưa tin nhận Ngài biết bao. Nhưng bây giờ, chúng tôi tự hỏi có phải chúng tôi đã bỏ qua ý nghĩa thật sự của câu này không – ý nghĩa dành cho chúng tôi. Khi Chúa Giê-xu phán những lời này thì Ngài đang phán với Hội thánh Lao-đi-xê – hội thánh hâm hẩm. Ngài không phán cho những người hư mất.

“Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là lời phán của Đấng A-men, Đấng Làm Chứng Thành Tín Và Chân Thật, là cội nguồn công cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời: ‘Ta biết các công việc của con; con không lạnh cũng không nóng. Ước gì con nóng hay lạnh thì hơn. Vậy, vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi miệng Ta.’ Con nói: ‘Tôi giàu, tôi đã phát đạt rồi, tôi không cần gì nữa.’ Nhưng con không biết rằng mình đang cùng khổ, đáng thương, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ. Vì thế, Ta khuyên con hãy mua vàng đã được thử lửa của Ta để con trở nên giàu có; mua những áo trắng và mặc vào để sự lỏa lồ của con không bị lộ ra, và mua thuốc xức mắt xức vào mắt con để con thấy được.

Những người Ta yêu thì Ta quả trách, sửa phạt; vậy, hãy sót sáng và ăn năn đi! Này, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người và người với Ta.” (Khải Huyền 3:14-22)

Thật là một bức tranh tuyệt đẹp! Chúa Giê-xu vẫn phán với hội thánh ngày nay: “Ta đang gõ cửa lòng con, Ta muốn có thì giờ mật thiết với con.” Nhưng Chúa Giê-xu không đòi hỏi. Ngài không đập cửa âm ầm.

Đã bao nhiêu lần chúng ta hành xử như một hội thánh của những cơ đốc nhân “thức ăn nhanh”? Chúng ta chạy vào để gọi những gì chúng ta cần và sau đó vội vàng chạy ra và cứ tiếp tục như thế trong suốt cuộc đời của chúng ta. Chúng ta thực hiện các chương trình của mình và chưa bao giờ dành thời gian lắng nghe tiếng Chúa có phải không? Có bao giờ chúng ta thực sự dành thì giờ để đến và dùng bữa với Ngài – ngồi cùng Ngài – dành thời gian cho Ngài chưa?

Mua vàng đã được thử lửa của Ngài có nghĩa là gì? Làm sao chúng ta có thể mua được từ nơi Chúa? Chỉ bằng cách dâng cuộc đời của chúng ta cho Ngài. Chính thời gian ở trong lửa, thời gian của sự thử nghiệm, thời gian của sự ngược đãi đốt sạch mọi tạp chất. Vàng cũng nói về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và khi chúng ta dành thời gian với Ngài, vinh quang Ngài sẽ đến trên chúng ta!

Áo trắng nói lên sự đắc thắng. Cũng trong đoạn này của sách Khải-huyền, chúng ta đọc câu 5: *“Người nào thắng sẽ được mặc áo trắng như vậy; Ta sẽ không xóa tên người ấy khỏi sách sự sống, và sẽ công bố tên người ấy trước mặt Cha Ta và trước mặt các thiên sứ của Ngài.”* (3:5). Thuốc xức mắt nói lên dầu để chịu của Đức Thánh Linh. Đa-vít viết: *“Xin Chúa mở mắt con, để con thấy sự diệu kỳ trong luật pháp của Chúa.”* (Thi Thiên 119:18). A.L và tôi đã nhận một thách thức mới lắng nghe tiếng gõ nhẹ trên cửa, không phải gọi chúng tôi theo cách tự nhiên như trong quá khứ, nhưng biết lắng nghe tiếng gõ nhẹ của Chúa trên cánh cửa lòng của chúng tôi để gọi chúng tôi dành những thì giờ đặc biệt với Ngài.